

Jeg tror, at det paa denne Maade lykkes os lettest at faa dette lille Lovforslag ført igennem, og jeg tror, at dets Gennemførelse kommer til at raade Bod paa en Vanskelighed, som vi befinde os i i Øjeblikket, og det ikke alene Præsterne, men ogsaa adskillige af Befolkningen, og det kan dog ikke være i nogens Interesse, at Vanskelighederne for Folkekirkens Medlemmer og dens Præster skulle være større end nødvendigt.

Sabroe: Jeg har ikke, som det syntes at fremgaa af den højtærede Ministers Svar til mig, talt om en Ret, der burde tilkomme Medlemmer af anerkendte Trossamfund. Jeg har overhovedet ikke talt om andre Spørgsmaal end dem, der falde ind under Rammen for det foreliggende Lovforslag, jeg har holdt mig til den Ret, som burde tilkomme Folkekirkens Medlemmer, og jeg hævder, at der maa kunne gennemføres med god Villie fra de forskellige Sider i Rigsdagen og fra den højtærede Ministers Side, en Ændring, der giver Lægmand samme Ret, som Præsterne hidtil have haft som et Privilegium, nemlig at sige nogle Mindeord ved Jordfæstelser. Jeg kan ikke tænke mig, at et Ændringsforslag, som har fundet Tilslutning fra forskellige Sider i Salen, ikke skulde kunne gennemføres. Ganske vist har Højres Ordfører her i Dag ikke udtalt sin Tilslutning hertil, men i 1890—91, da der var et lignende Forslag fremme, udtalte Højres daværende Ordfører, Højesteretsassessor Klein, sin Tilslutning til denne Tanke, som fremkom fra den daværende Forslagsstiller Henning Jensen. Jeg kan ikke tænke mig, at man fra Landstingets Side vil rette nogen alvorlig Modstand imod at give en saadan Ret. Skulde Landstinget endelig ville rejse en saadan Modstand, saa lad dem gøre det. Jeg tror ikke, at Befolkningen vil blive tilfreds med et Forslag, der gennemføres uden den af mig antydede Ændring. Naar man deler Begravelserne i to Klasser, de, hvor der kan holdes Mindetale ved Graven, og de, hvor der ikke kan holdes Mindetale, er der ikke fjerneste Tvivl om, at der vil blive et Minimum af Folk inden for Folkekirken,

som ville gaa til den sidste Klasse Begravelser. Vil man fritage Præsterne for den Pligt, de hidtil have haft til at være til Stede ved hvilken som helst Jordefærd og tale over den afdøde, maa man samtidig give den afdødes paarørende Adgang til, at der fra anden Side kan blive holdt en Mindetale. Jeg tror, at et Forslag i den Retning vil kunne blive gennemført her i Rigsdagen. Maa jeg til det Spørgsmaal, jeg fremdrog angaaende Pastor Birkedal, sige, at det er mig vel bekendt, at der ikke fra Ministerens Side er udgaaet noget Forbud mod, at Pastor Uffe Birkedal medvirker ved Begravelser og Vielser, men fra Biskoppen over Sjællands Stift er der udgaaet en Henvendelse til Præsterne med Anmodning om ikke at vise Pastor Birkedal nogen Indrømmelse i Retning af at tale ved Begravelser og sligt. Jeg har draget det frem af den Grund, at hvis dette Lovforslag bliver til Lov i den Skikkelse, hvori det foreligger, vil f. Eks. en Mand som Pastor Uffe Birkedal ikke kunne faa Adgang til at tale ved en Jordefærd, naar han er anmodet om at tale af den afdødes paarørende.

N. J. Larsen: Det er kun min Skyldighed at takke den højtærede Minister for den imødekommende Maade, hvorpaa han stillede sig over for mit Ønske om en saadan Ændring i 2det Stykke af § 1, at unge Mennesker under 18 Aar ikke helt blive voldgivne deres Forældre eller Værgere. Jeg skal nu forsøge at formulere dette Ønske som et Ændringsforslag, og da Ændringen jo ikke kan lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen paa dets videre Gang, haaber jeg, at det skal lykkes mig at vinde den højtærede Ministers fulde Tilslutning. Jeg er ganske enig i den almindelige Betragtning, at man her bør resignere med Hensyn til videregaaende Ændringer, naar man sætter Pris paa at faa denne Sag fremmet i indeværende Rigsdagssamling. Dette er jo selvfølgelig. Hvad mine Ytringer tidligere om Kontrollen med denne Lovs Overholdelse angaar, maa jeg ikke have været ganske heldig med at udtrykke mig, thi den højtærede Ministers Modbemærkninger viste, at